

یادآوری قواعد پایه هفتم تا نهم

فعل ها

- ماضی ساده: *** ← **دَهَبَ** (رفت)
- ماضی منفی: ما+ماضی ← **ما دَهَبَ** (نرفت)
- مضارع: *** ← **يَذْهَبُ** (می رود)
- مضارع منفی: لا+مضارع ← **لا يَذْهَبُ** (نمی رود)
- نهی حاضر: لا+مضارع مجزوم ← **لا يَذْهَبُ** (نباید برود)
- فعل امر: *** ← **اِذْهَبْ** (برو)
- آینده(مستقبل): تـ/سـوَقَ+مضارع ← **سَيَذْهَبُ** (خواهد رفت)
- ماضی نقلی: قَدْ+ماضی ← **قَدْ دَهَبَ** (رفته است)
- ماضی استمراری: کَانَ+مضارع ← **كَانَ يَذْهَبُ** (می رفت)
- ماضی بعید: کَانَ+قَدْ+ماضی ← **كَانَ قَدْ دَهَبَ** (رفته بود)

یادآوری پایه هفتم تا نهم

- مفرد** انفر (چیز) ← مومنین = ۱ مومنین
- مثنی** ان یین ← مومنین = ۲ مومنین
- جمع** سالم: **وَنَ يَنَ** ← مومنون = مومنین ها
- جمع** مکسر (تکسیر) **ات** ← مومنات = مومنین ها
- اسم از نظر جنس** **مذکر** ← رجل
- اسم از نظر جنس** **مونث** **ة ات** معنوی (حفظی) ← فاطمة، شمس و...

ضمایر منفصل

مفرد (او)	مثنی (آنها)	جمع (آنها)
مذکر هُوَ	هُمَا	هُم
مونث هِيَ	هُمَا	هُنَّ
مفرد (تو)	مثنی (شما)	جمع (شما)
مذکر أَنْتَ	أَنْتُمَا	أَنْتُمْ
مونث أَنْتِ	أَنْتُمَا	أَنْتِنَّ
مذکر وَأَنْتَ	وَأَنْتُمَا	وَأَنْتُمْ
مونث وَأَنْتِ	وَأَنْتُمَا	وَأَنْتِنَّ
مذکر أَنَا	أَنَا	أَنَا
مونث أَنَا	أَنَا	أَنَا

ضمایر متصل

مفرد (من)	مثنی (شما)	جمع (شما)
مذکر هـ	هُمَا	هُم
مونث هـَا	هُمَا	هُنَّ

اسم اشاره

مفرد (ت)	مثنی (شان)	جمع (شان)
مذکر هَذَا	هَٰذَا	هَٰؤُلَاءِ
مونث هَذِهِ	هَٰئِهِ	هَٰؤُلَاءِ
مفرد (آن)	***	جمع (آن ها)
مذکر ذَلِكَ	***	اُولَٰئِكَ
مونث تِلْكَ	***	اُولَٰئِكَ

اسم استفهام

- مَتَى: کی؟ أ- هَلْ: آیا أَيْنَ: کجا؟
 کَم: چندتا؟ ما-مَآذَا: چی؟ مِّنْ أَيْنَ: اهل کجا؟
 کَيْفَ: چگونه؟ مَن: چه کسی؟ أَيْ: کدام؟

فعل ماضی

مفرد (او)	مثنی (آنها)	جمع (آنها)
مذکر هُوَ دَهَبَ	هُمَا دَهَبَا	هُمْ دَهَبُوا
مونث هِيَ دَهَبَتْ	هُمَا دَهَبَتَا	هُنَّ دَهَبْنَ
مفرد (تو)	مثنی (شما)	جمع (شما)
مذکر أَنْتَ دَهَبْتَ	أَنْتُمَا دَهَبْتُمَا	أَنْتُمْ دَهَبْتُمْ
مونث أَنْتِ دَهَبْتِ	أَنْتُمَا دَهَبْتُمَا	أَنْتِنَّ دَهَبْتِنَّ
مذکر وَأَنْتَ	وَأَنْتُمَا	وَأَنْتُمْ
مونث وَأَنْتِ	وَأَنْتُمَا	وَأَنْتِنَّ
مذکر أَنَا دَهَبْتُ	أَنَا	أَنَا
مونث أَنَا دَهَبْتُ	أَنَا	أَنَا

فعل مضارع

مفرد (او)	مثنی (آنها)	جمع (آنها)
مذکر هُوَ يَذْهَبُ	هُمَا يَذْهَبَانِ	هُمْ يَذْهَبُونَ
مونث هِيَ تَذْهَبُ	هُمَا تَذْهَبَانِ	هُنَّ يَذْهَبْنَ
مفرد (تو)	مثنی (شما)	جمع (شما)
مذکر أَنْتَ تَذْهَبُ	أَنْتُمَا تَذْهَبَانِ	أَنْتُمْ تَذْهَبُونَ
مونث أَنْتِ تَذْهَبِينَ	أَنْتُمَا تَذْهَبَانِ	أَنْتِنَّ تَذْهَبْنَ
مذکر وَأَنْتَ	وَأَنْتُمَا	وَأَنْتُمْ
مونث وَأَنْتِ	وَأَنْتُمَا	وَأَنْتِنَّ
مذکر أَنَا أَذْهَبُ	أَنَا	أَنَا
مونث أَنَا أَذْهَبُ	أَنَا	أَنَا

فعل نهی

فعل نهی: لا+مضارع مجزوم (تغییر آخر فعل مضارع) ← **لا يَذْهَبُ** (نباید برود)

درس ۵

جمله] **فعلیه:** جمله ای که با فعل شروع شود.
اسمیه: جمله ای که با اسم شروع شود.

نقش‌ها (محل اعرابی)

مرفوع (ع) (ان) (ون)

(۱) مبتدا: اسم مرفوع در اول جمله
(۲) خبر: مبتدا + اسم مرفوع

(۳) فاعل: فعل معلوم + اسم مرفوع ← **يَذْهَبُ التَّلْمِيذُ** فاعل

(۴) نائب فاعل: فعل مجهول + اسم مرفوع ← **كُتِبَ الدَّفْتَرُ** نائب فاعل

منصوب (ـ) (ين)

(۱) مفعول: فعل + اسم منصوب ← **شَاهَدْتُ تَلْمِيذًا** مفعول

مجرور (ـِ) (ين)

(۱) جار و مجرور: حرف جز + مجرور به حرف جز ← **فِي الْمَدْرَسَةِ** حرف جز
حروف جز: إلى - من - على - في - ل - به - عن - ك

(۲) مضاف اليه
(الف) اسم + اسم ← **كِتَابُ الْمَدْرَسَةِ** مضاف اليه

(ب) اسم + ضمير ← **كِتَابُنَا** مضاف اليه

نکته: دانش آموزان انسانی در سوالات محل اعرابی، حتما باید به اعراب کلمه اشاره کنند.

ترکیب

(۱) وصفی: موصوف + صفت ← **كِتَابٌ مَفِيدٌ** موصوف صفت
نکته: از لحاظ جنس / حرکت / تعداد / ال ال یا تنوین تنوین یکسان هستند.

(۲) اضافی:
(الف) اسم + اسم ← **كِتَابُ الْمَدْرَسَةِ** مضاف اليه

(ب) اسم + ضمير ← **كِتَابُنَا** مضاف اليه

معجون ترکیبی: اسم + ضمیر متصل/اسم + اسم ال دار
موصوف مضاف
موصوف مضاف

← مثال: **كِتَابُ عَلِيٍّ مَفِيدٌ كِتَابُنَا مَفِيدٌ**

فعل امر (صیغه مخاطب)

فعل امر: حذف ت از اول فعل مضارع / آخر فعل مجزوم (تغییر شود) ← **إِذْهَبْ** (برو)

قواعد درس به درس پایه دهم

درس ۲

اعداد اصلی

واحد: ۱	إثنان: ۲	ثلاث: ۳	أربع: ۴
خمس: ۵	سبت: ۶	سبع: ۷	ثمانی: ۸
تسع: ۹	عشر: ۱۰	أحد عشر: ۱۱	إثنا عشر: ۱۲

اعداد ترتیبی

الأول: یکم	الثانی: دوم	الثالث: سوم	الرابع: چهارم
الخامس: پنجم	السادس: ششم	السابع: هفتم	الثامن: هشتم
التاسع: نهم	العاشر: دهم	الحادی عشر: یازدهم	الثانی عشر: دوازدهم

اعمال حسابی در عربی

+	زائد	X	فی	%	فی المئة
-	ناقص	÷	تقسیم علی	=	یساوی
$\frac{1}{X}$	فعل	←	$\frac{1}{3}$	ثلث	$\frac{1}{5}$
					خمس

درس ۳ و ۴

باب‌های ثلاثی مزید

حروف زائد	ماضی	مضارع	امر	مصدر
أ	أَفْعَل	يُفْعِلُ	أَفْعِلْ	إِفْعَال
الف	فَاعِل	يُفَاعِلُ	فَاعِلْ	مُفَاعَلَة
ت	فَعَل	يُفَعِّلُ	فَعِّنْ	تَفْعِيل
أ + ت	إِفْتَعَل	يَفْتَعِلُ	إِفْتَعِلْ	إِفْتِعَال
أ + ن	إِنْفَعَل	يَنْفَعِلُ	إِنْفَعِلْ	إِنْفِعَال
ت + ه	تَفَعَّل	يَتَفَعَّلُ	تَفَعَّلْ	تَفَعُّل
ت + الف	تَفَاعَل	يَتَفَاعَلُ	تَفَاعَلْ	تَفَاعُل
أ + س + ت	إِسْتَفْعَل	يَسْتَفْعِلُ	إِسْتَفْعِلْ	إِسْتِفْعَال

درس ۳

معرفه و نکره

اسم نکره (ناشناخته / مجهول) معرفه (شناخته شده)

نکره: اسم بدون ال - اکثراً تنوین دار **ع**
ترجمه: اسم + ی / یک + اسم + ی / یک + اسم ← کتاب (کتابی / یک کتابی / یک کتاب)

معرفه (۱) معرفه به ال (ال + اسم) ← **الکتاب**
معرفه (۲) معرفه به عَلم (اسم شخص / شهر / کشور) ← **محمد / تبریز / ایران**

تکنیک LX: X + ال + X (این / آن)
رایتُ افراساً، کانت الافراس جنب صاحبها: دیدم اسب هایی را، که آن اسب ها نزد صاحبشان بودند

درس ۴

جمله وصفیه (جمله بعد از اسم نکره)

اسم نکره + فعل
موصوف جمله وصفیه (صفت جمله)

رایتُ تلميذاً يلعبُ في المدرسة: دیدم دانش آموزی را که در مدرسه بازی می کرد.
اسم نکره جمله وصفیه
نکته: در ترجمه معنی که بیاید.

۳ قانون:

ماضی + ماضی (ماضی بعید): رایتُ تلميذاً كَتَبَ (دیدم دانش آموزی را که نوشته بود)
ماضی + مضارع (ماضی استمراری): رایتُ تلميذاً يَكْتُبُ (دیدم دانش آموزی را که می نوشت)
مضارع + مضارع (مضارع التزامی): أرى تلميذاً يَكْتُبُ (می بینم دانش آموزی را که بنویسد)

درس ۵

مضارع منصوب

عوامل ناصبه + مضارع = مضارع منصوب

عوامل ناصبه: أَنْ - كَيْ - لَيْ - إِذَنْ - لِ - حَتَّى
مضارع التزامی

لَنْ آینده منفی
منصوب کردن ان / اون / این ← ن حذف
۱۲ و ۱۳ (دَنْ) ← بدون تغییر

أَنْ يذهب: برود لَنْ يَكْتُبَنَّ: نخواهد نوشت کی تشاهدا: ببینید

درس ۶

مضارع مجزوم

عوامل جازمه + مضارع = مضارع مجزوم

عوامل ناصبه: لَمْ ماضی منفی لَمَّا ماضی نقلی منفی لا لانهی لِ (امر) باید + امر

مجزوم کردن ان / اون / این ← ن حذف
۱۲ و ۱۳ (دَنْ) ← بدون تغییر

لَمْ يذهب: نرفت لَمَّا تشاهدا: ندیده اید لَيْكُنَّ: باید بنویسند

انواع ل در عربی

ل ناصبه: ل + مضارع منصوب ← وسط جمله | معنی: تا، برای اینکه
ل جازمه: ل + مضارع مجزوم ← اول جمله | معنی: باید
ل جازه: ل + اسم / ضمیر ← مالکیت

درس ۱

افعال ناقصه

كان	صار	ليس	أصبح
بود	شد	نیست	شد
يكونُ	يصيرُ	***	يُصبحُ
مضارع			

کار افعال ناقصه: اسم مرفوع (ع / ان / ون)
+ خبر منصوب (ع / ان)

كان التلميذُ مودَّبٌ
اسم کان و مرفوع خبر کان و منصوب

كان: بود ← كانَ الجوّ باردٌ هوا سرد بود
كان: است (الله - اتفاقات طبیعی و تکرار پذیر) ← كانَ الله رحيمٌ خداوند مهربان است
كان + مضارع: ماضی استمراری ← كانَ يذهبُ می رفت
كان + ماضی: ماضی بعید ← كانَ ذهبَ رفته بود
كان + ل / عند: مالکیت / داشتن ← كانَ لي بيتٌ جميلٌ من خانه ای زیبا داشتم

کاربرد كان